24 Ιουλίου 2026

Η τραγική ιστορία ενός γάμου στην τουρκική εισβολή: «Καμπάνες κτύπησαν πένθιμα»

/ Γενικά Θέματα

Μια βαθιά συγκινητική προσωπική ιστορία, συνδεδεμένη με τις τραγικές ημέρες της τουρκικής εισβολής του 1974, μοιράστηκε μέσα από ανάρτησή της η συγγραφέας Μαρία Κορυτσά, περιγράφοντας πώς ο πόλεμος ανέτρεψε μέσα σε λίγες ώρες τα όνειρα των γονιών της και σημάδεψε για πάντα την οικογένειά της.

Όπως αναφέρει, στις 21 Ιουλίου 1974 ήταν προγραμματισμένος ο γάμος των γονιών της, οι οποίοι είχαν ολοκληρώσει, ύστερα από δύο χρόνια προσπαθειών, το νέο τους σπίτι, όπου σκόπευαν να εγκατασταθούν αμέσως μετά το μυστήριο. Ωστόσο, η εισβολή ανέτρεψε τα πάντα.

«Οι καμπάνες για τον γάμο χτύπησαν πένθιμα», γράφει χαρακτηριστικά, περιγράφοντας πως το νυφικό της μητέρας της, δώρο συγγενών από την Αγγλία, η καλοραμμένη φορεσιά του πατέρα της, αλλά και οι καλαθιές με τα λουκούμια του γάμου έμειναν ανέγγιχτα μέσα στο σπίτι. Λίγο πριν από τον γάμο, ο πατέρας της επιστρατεύτηκε, η οικογένεια διασκορπίστηκε και τα σχέδια για το νέο τους ξεκίνημα χάθηκαν μέσα στη δίνη του πολέμου.

Η συγγραφέας σημειώνει ότι οι γονείς της κατάφεραν τελικά να παντρευτούν μόνο

όταν ο πατέρας της επέστρεψε ζωντανός από τον πόλεμο, λίγους μήνες αργότερα. Ο γάμος, όμως, δεν είχε καμία σχέση με εκείνον που είχαν ονειρευτεί, καθώς πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες προσφυγιάς, μέσα στα αντίσκηνα.

Με αφορμή τις μαύρες επετείους του Ιουλίου, η Μαρία Κορυτσά εξομολογείται πως αυτές τις ημέρες προτιμά τη σιωπή, καθώς, όπως αναφέρει, «η καρδιά μου αιμορραγεί και κλαίει αθόρυβα». Τονίζει ότι, παρά το πέρασμα των χρόνων, η αδικία παραμένει και υπογραμμίζει πως επέλεξε να δημοσιοποιήσει την οικογενειακή της ιστορία, γιατί «η μνήμη είναι χρέος και η αλήθεια υποχρέωση».

Ιδιαίτερη συγκίνηση προκαλεί και η αναφορά στη μητέρα της, η οποία ήταν έγκυος κατά την περίοδο της εισβολής και, όπως αποκαλύπτει, γέννησε πρόωρα στις 23 Αυγούστου 1974, κάτω από τα δέντρα, μακριά από τους γονείς και τον σύζυγό της, μέσα στις τραγικές συνθήκες της προσφυγιάς.

Η ανάρτηση συνοδεύεται από ποίημα αφιερωμένο στους γονείς της, το οποίο περιλαμβάνεται στο βιβλίο της με τίτλο «Αν δεν σε φέρει η καρδιά σου μην έρθεις ποτέ», ως φόρο τιμής στη μνήμη, την αντοχή και τη δύναμη των ανθρώπων που βίωσαν τις τραγικές συνέπειες της τουρκικής εισβολής.

Σήμαναν οι σειρήνες

Σήμερα…
Ναι… ναι.. σήμερα
Νωρίς τα ξημερώματα…
Παντρέψανε τον πόνο με τη λύπη
Κι έμειναν στην άκρη παραγκωνισμένοι
Ο νιός και η νια…
Να καρτερούν…
Να καρτερούν σιωπηλά στο φεγγαρόφως
Να καρτερούν ανήμποροι την ανάσταση.

Σήμερα…
Ναι, ναι! Σήμερα.
Σήμαναν… αντί οι καμπάνες της εκκλησιάς…
Οι σειρήνες του πολέμου
Οι σειρήνες για την προσφυγιά…!

sigmalive.com